

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

38. ČÍSLO / XXXI. ROČNÍK

17 Kč • 0,90 €

24. ZÁŘÍ 2023

Z obsahu:

Jen láska uhasí naši žízeň
Homilie papeže Františka
při mši svaté na zimním
stadionu „Stepní aréna“,
Ulánbátar, Mongolsko,
3. září 2023
- strana 2 -

**Blahoslavený
Vladislav z Gielniowa**
Libor Rösner
- strana 4 -

**Inaugurace Capelinhy
v Koclířově**
- strana 5 -

**Svatý Václav - kníže
pokory a zbožnosti**
Mgr. Daniel Dehner
- strana 7 -

**Arcibiskup Stojan a jeho
odkaz současné době**
P. Jiří Zámečník
- strana 8 -

**Litanie ke svatému
Michaelu archandělovi**
- strana 10 -

**Maminka Markéta (33)
Život matky Dona Boska**
Teresio Bosco
- strana 11 -

**Nález seznamů osob
ukrytých za války
v římských kláštorech**
- strana 12 -

*Matyáš B. Braun (1684–1738): Zavraždění sv. Václava,
kostel sv. Václava ve Staré Boleslavi (foto © Šárka Chlupová)*

Jen láska uhasí naši žízeň

Homilie papeže Františka při mši svaté na zimním stadionu „Stepní aréna“, Ulánbátar, Mongolsko, 3. září 2023

Slovy žalmu jsme se modlili: „Bože, [...] má duše po tobě žízni, mé tělo po tobě touží ve vyprahlé, žíznivé, bezvodé zemi.“ (Ž 63,2) Tato nádherná invokace provází naši životní cestu uprostřed pouští, které jsme povoláni projít. A právě v této vyprahlé zemi nás oslovuje dobrá zpráva: na své cestě nejsme sami, naše vyprahlou nemá moc učinit náš život navždy neplodným, volá-

ni naši žízně nezůstane nevyšlyšeno. Bůh Otec poslal svého Syna, aby nám dal živou vodu Ducha Svatého, která uhasí žízeň naší duše (srov. Jan 4,10). A Ježíš – právě jsme to slyšeli v evangeliu – nám ukazuje cestu k utišení: je to cesta lásky, po níž šel celou dobu, až na kříž, a na níž nás vyzývá, abychom ho následovali, „ztratili svůj život, abychom ho znovu našli“ nový (srov. Mt 16,24–25).

Zastavme se společně u těchto dvou aspektů: u žízně, která v nás přebývá, a u lásky, která naši žízeň hasí.

Především jsme povoláni rozpoznat žízeň, která v nás přebývá. Žalmista volá k Bohu o své žizni, protože jeho život se podobá poušti. Jeho slova mají zvláštní ohlas v zemi, jako je Mongolsko: obrovské území s bohatou historií a země plná kultury, ale také poznamenaná vyprahlou stepí a pouští. Mnozí z vás jsou tak zvyklí na krásu a únavu chůze, činnosti, která připomíná podstatný aspekt biblické spirituality, reprezentovaný postavou Abraháma a obecněji izraelského

Pokračování na str. 13

Nejlepší cestou ze všech je přijmout Kristův kříž, řekl papež František ve své homilii při návštěvě Mongolska. V praxi to znamená vyhledávat zvláštní oběti, příkory apod. Pokud je Bůh dopustí, pak ovšem i je má člověk brát jako účast na Kristově kříži. Ale – jak připomněl papežský nuncius Mons. Okolo ve své homilii při inauguraci Capelinhy v Koclířově (str. 5–6) slova fatimské vizionářky Lucie – stačí, když jako oběť nabídneme práci a dobré odpovědi na každodenní výzvy. Pokud přijmeme s pokorou každodenní těžkosti, „můžeme je obětovat Bohu ve spojení s Kristovou obětí“. Tak posvěcujeme svůj život a nabýváme jistoty, že naše naděje zakotvená v ukřižovaném Spasiteli dojde jednou svého věčného naplnění.

Jistou obtíž, která nás může zaskočit, je rozdíl v myšlení našem a Božím. Dnešní liturgická čtení na toto téma předkládají bohatý materiál k rozjímání. Stává se nám často, že hned nepochopíme (pokud vůbec!), proč se stalo to či ono, co tím Pán Bůh zamýšlel. A přesto víme, že Bůh je dobrý, že je Pánem, který má moc – a chce! – každému člověku dát to nejlepší. To je onen slíbený denár z Matoušova evangelia. Jelikož jde o podobenství, musíme si pod tím denárem představit něco nehmotného: naší odměnou je Pán Bůh sám! (str. 3) Myslíme zde nejen na odměnu po smrti – účast na Boží slávě v nebi, ale i na blízkost Boha v našem každodenním životě. Vždyť po tom ve skutečnosti

Editorial

prahne lidská duše: po živém Bohu, který dává pít z pramene živé vody, aby duše člověka „nezemřela“ žízni, ale aby osvětlována Boží milostí překonala nástrahy všech životních pouští a nacházela oázu pravého štěstí v Božím náručí.

Bůh se o nás stará, avšak čím více pečujeme i my o svůj vztah k němu, tím více pocítujeme jeho působení v životě svém a skrze nás i v životě druhých. Čím více se totiž budeme ve svém myšlení, mluvení, jednání blížit Pánu, tím více budeme s ním sjednoceni a naše veškeré konání bude prodchnuto jeho myšlením, které nevyšlovně převyšuje myšlení naše. A o to jde v praktickém životě z víry: aby stále více ve mně žil Kristus a mé já se pokorně nechalo Duchem Svatým proměňovat v zářez milujícího Božího dítěte.

Poznáváme ze života svatých a světic, jak Bůh mocně působí, když se mu člověk naplno odevzdá a v oběti usiluje sjednotit svůj život s ním. Vyniká to zvláště u panovníků, jejichž světská moc je předurčena k vládnutí a – podle lidského myšlení – i k „tvrdé ruce“, která má udržet pořádek a klid v zemi. Pevná ruka však ještě znamená mít tvrdé srdce. Proto může náš národ být vděčný za vzor svatého knížete Václava, v jehož osobě se snoubí panovnická moudrost s křesťanskou zbožností, která nebyla jen pouhým přitažlivým obalem,

jak to často vidáme dnes. (str. 7) Václavo-vo opravdově prožívané křesťanství září až do dnešních dnů – a nejen pro ty, kdo vládou. Neboť každý, kdo s těžkostmi žije svoji víru a denně přichází k Bohu a klaní se mu, i když se to okolí nelíbí, je na tom podobně jako Václav. Stejně tak politik, jenž opravdu upřímně má na mysli všeobecné blaho všech lidí podle Božích záměrů a o ně usiluje. I když je kvůli tomu svými oponenty napadán a osočován, musí svůj život sjednocovat s Boží láskou, jinak dříve či později dojde na dno svých sil a podlelehne ve svém boji těm, kdo mají na mysli jen vlastní zájmy, bez ohledu na druhé. V mnoha věcech bylo, je a bude nemožné vyjít vstříc všem, ale v tom cíl lidského života není. Starat se o všeobecné blaho všech lidí znamená v důsledku péči o božsky naplněný život člověka, kterého lze dosáhnout jen tehdy, má-li člověk před očima jako konečný cíl Boha. Od něho ať všechno vychází, k němu směřuje a podle jeho stvořitelského řádu, příkázání a Ježíšova učení se všechno koná. A to je úkol nejen pro politiky, ale i pro každého z nás, ať už jej přijmeme, či nikoliv – zodpovědnost za svůj postoj a konání nese každý sám. Ctihodný Antonín Cyril Stojan (str. 8) je příkladem, jak tuto zodpovědnost uchopit...

Svatý archanděl Michael (str. 10), který stojí v čele Božího vojska v boji proti ďáblu, nechť je nám v životě z víry stálým pomocníkem, stejně tak jako Panna Maria a naši svatí patronové a ochránci!

Daniel Dehner

Jako přípravu na dnešní setkání s Pánem a jeho podobností vrať se nejdříve pozorně k slovům proroka Izaiáše z prvního čtení: *Mé myšlenky nejsou vaše myšlenky, ani vaše chování není podobné mému. Oč totiž převyšují nebesa zemi, o to se liší mé chování od vašeho chování, mé myšlení od vašeho myšlení.* Obrát se upřímně k Duchu Svatému, aby ti pomohl překročit tvé přízemní lidské obzory a umožnil ti nahlédnout do nekonečného horizontu Boží velkomyslnosti.

Prostředí a okolnosti, které nám Ježíš představuje ve svém podobnosti, jsou nám docela blízké: hospodář potřebuje dělníky, lidé potřebují práci. Zdá se, že obě strany myslí na svůj prospěch. Zájmy obou stran vyústily do dohody o požadované práci a nabízené odměně. S prvními dělníky dohodl hospodář za celodenní práci jeden denár, druhé směně slíbil spravedlivou mzdu. Všichni souhlasí. Zatím se nám všechno jeví zcela přirozené a logické. Co však se neshoduje s naší logikou, je způsob konečného vyúčtování. Jako zaměstnavatelé bychom se asi podle příkladu tohoto hospodáře nikdy neřídili a jako zaměstnanci velmi dobře chápeme nespokojenost těch, kteří si odnášejí za celodenní práci stejnou odměnu jako poslední, kteří pracovali na značně zkrácený úvazek. Ačkoliv dostali zapláceno podle dohody, srovnání s druhými zcela zkalilo jejich spokojenost. Neprožíváš někdy podobná rozčarování?

Ježíš nám však předkládá tyto pro nás tak nezvyklé ekonomické podmínky jako příznačné pro Boží království. Jak si vysvětlit hospodářovo chování, které se tak liší od našeho? Pán podává zcela prosté vysvětlení, a to slovy samotného hospodáře, když prohlašuje: „*Chci dát všem stejně a mám pro to jen jeden důvod: Jsem dobrý.*“

Nezbývá, než aby sis Pánův příběh přečetl znovu a dal stranou svůj dosavadní zřetel. Vžij se do role hospodáře, který nemyslí v první řadě na bohaté příjmy z dobré sklizně a vůbec se nesnaží snižováním nákladů dosáhnout co největšího zisku. Je to hospodář, který proti vši lidské logice nemyslí v první řadě na sebe, ale na ty, kteří čekají na nějakou práci. Hledá si důvod, aby jim mohl vyplatit **co nejvíce** z toho, čím bohatě oplývá. Může si to do-

Nezvydatelná Boží moudrost

*Zamyšlení nad liturgickými texty
dnešní neděle*

Nemohu si ve svém učinit, co chci?

volit, protože to, co rozděluje, nezvyšuje jeho náklady, ani nesnižuje jeho zisk. Takový *Hospodář* je ve skutečnosti jen jeden. Je to Otec nebeský, jehož velikost je *nevýstížitelná, je dobrotivý a plný lásky.*⁽¹⁾

Ale co s nespokojeností odměněných? Jak se vypořádat s pocitem křivdy, který se tak snadno zrodí v lidském srdci? I velmi vysoká odměna se stává důvodem k nespokojenosti, jakmile se dovíme, že někdo jiný dostal o korunu více. Znamená to, že i hospodářovi *dělníci* budou prožívat skutečnou radost ze své odměny teprve tehdy, až opustí své lidské sklony a přijmou jeho božskou logiku. Pokud by se Boží království mělo spravovat podle našeho běžného lidského uvažování, takže by ani v něm neměla platit jiná radost než ta, že mám více než ti druzí, změnilo by se nebe nutně v hotové peklo.

Onen *denár*, kterým *Hospodář* odměňuje své *dělníky*, je ve skutečnosti tak nedělitelný, že se k němu již nedá nic přidat. Jeho hodnota je nekonečná, takže daleko překračuje jakoukoliv cenu za *tuhu celého dne i horka*. K tomu, abys mohl alespoň tušit skutečnou hodnotu takové mzdy, nestačí jen lidsky srovnávat. Onen *smluvený denár* znamená přece účast na životě samotného *Hospodáře*: ten **denár je Bůh sám**.

Z toho jasně poznáš, že již samotné *pozvání k práci na vinici* představuje nekonečný dar. Reálná hodnota *denáru* je podložena nekonečností Boží velkodušnosti, která přesahuje všechno lidské pomýšlení. Jestliže ti pak Bůh na jiném člověku ukazuje svou lásku ještě nápadněji a výrazněji, neznamená to, že tím ochudil tebe, nýbrž dává ti zjevným důkazem své nekonečné dobroty důvod k ještě větší radosti.

Tak také můžeš pochopit, proč tento nejtědřejší *Hospodář* až do poslední hodiny vychází a zve *dělníky na svou vinici*. Jeho největší radostí je *dávat i posledním*. Není to pro tebe důvodem k opravdové

Liturgická čtení

1. čtení – Iz 55,6-9

Hledejte Hospodina, když je možné ho najít, vyzvějte ho, když je blízko! Ať přestane bezbožník hřešit, zločinec ať změní své smýšlení; ať se obrátí k Hospodinu, a on se nad ním smiluje, k našemu Bohu, který mnoho odpouští. „Mé myšlenky nejsou myšlenky vaše, ani vaše chování není podobné mému,“ praví Hospodin. „O kolik totiž převyšují nebesa zemi, o to se liší mé chování od vašeho chování, mé myšlení od myšlení vašeho.“

2. čtení – Flp 1,20c-24.27a

Bratři! Budu moci oslavit na sobě Krista, ať svým životem, ať svou smrtí. Vždyt pro mě život je Kristus a smrt ziskem. Avšak kdybych tady žil dál, mohl bych ještě s užitkem pracovat. A proto nevím, co bych měl volit. Přitahuje mě totiž obojí: mám touhu zemřít a být s Kristem – a to je věc mnohem, mnohem lepší; ale pro vás je zase nutnější, abych zůstal ještě naživu. Jen se chovejte tak, jak to odpovídá Kristovu evangelium.

Evangelium – Mt 20,1-16a

Ježíš řekl svým učedníkům toto podobnosti: „Nebeské království je podobné

Dokončení na str. 9

radosti i hrdosti, že tě najal tak velkodušný *Hospodář*, který může i za poslední minutu zaplatit celý *denár*? Jeho božská podnikatelská strategie tě musí přivádět nikoliv k *závist*, že nemáš nejvíce, ale k lítosti a soucitu s těmi, kteří nemají ani to, co máš ty, k soucitu s těmi tak mnohými, kteří se nedali najmout, a přece by mohli i za malou chvíli dostat celý *denár*.

Klaněj se vděčně Ježíši, že tě nenechal stát na náměstí, ale pozval tě na svou vinici. Využij dobře svou pracovní dobu, za kterou máš tak bohatě zapláceno. Pros Pána, aby učinil *své smýšlení tvým smýšlením a své chování tvým chováním*. Nabídní se mu, že mu pomůžeš vyhledávat ty, kteří *stojí celý den nečinně*. Budou pak i tvoji radostí.

Bratr Amadeus

Poznámky:

⁽¹⁾ Srov. Ž 145,3,9

Blahoslavený Vladislav z Gielniowa

Pocházel z malé vesky, avšak jeho zásah ve své době ovlivnil celou zemi. Ovlivňoval i mnoho lidí, kteří s ním přišli do styku – svým příkladem, kázáním, slovem proneseným ve zpovědnici či dobrým srdcem.

Gielniów je ves ve středním Polsku a v ní se roku 1440 narodil syn chudých rodičů Martin Jan, jak byl pokřtěn. Projevoval velké nadání pro studium, proto po nabytí základního vzdělání zamířil do Krakova, kde roku 1462 absolvoval univerzitu.

Krakov mu však byl osudový i z jiného důvodu: seznámil se zde s františkány. Dne 1. srpna 1462 k nim vstoupil a přijal řeholní jméno Vladislav. Již jako řádový bratr se stal knězem. Muselo jít o významnou osobnost, jak jinak si vysvětlit, že jeho představený jej v letech 1486–1487 pověřil zkoumáním případné zázračné povahy jevů, které se udály na přímluvu františkánského kněze sv. Šimona z Lipnice, jenž zemřel v roce 1482 právě v Krakově.

V letech 1487–1490 a 1496–1499 působil P. Vladislav ve funkci provinciála. Z titulu tohoto úřadu se obrátil na velkoknížete litevského Alexandra Jagellonského, aby svolil k františkánské misii mezi pohanským lidem na Litvě. A z titulu tohoto úřadu se též účastnil řádových kapitul v Urbinu (1490) a v Miláně (1498). V Urbinu výraznou měrou přispěl k vytvoření konstituce pro svou provincii, jež kapitula schválila.

Blahoslavený Vladislav z Gielniowa byl mužem modlitby, tak by se asi dala nazvat jeho nejcharakterističtější vlastnost. Obzvláštní úctu choval k utrpení Páně. Vyznačoval se rovněž výrazně asketickým životem: často se postil, bičoval, spával na chatrném slamníku a přikrýval se přitom pouze svým hábitem. Chodil zásadně bosky, a to i v nekrutějších mrazech.

Oč více byl přísný k sobě samému, o to byl mírnější a shovívavější k bratřím. Neznamenal to ovšem, že by ve věcech víry byl benevolentní, na to mu až moc záleželo na spáse duší a na dobrém chodu řádu. Jen byl chápavý k jejich slabostem a otcovsky je i s nimi dokázal přijímat; ovšem při svévolném porušování řádových stanov uměl být velmi přísný, vždy však pro dobro věci. Proto varoval ostatní představené před přílišnou horlivostí

v postihování drobných přestupků, která by už byla proti duchu řehole. Před případnými problémy v budoucnu radil pečlivě zvažovat, koho do řádu přijmout.

Blahoslavený Vladislav nesl velmi těžce zanedbávání starých a nemohoucích spolubratří ze strany představených. Ostatně, i do konstituce vnesl přísné sankce pro takovéto kvardiány. Trval na tom, aby nejprve vyšli vstříc všem potřebám nemohoucích druhů obývajících společný konvent a aby si až potom sami něco pořídili, popř. něco pro sebe udělali, nikdy ne naopak. Sám šel v této praktice příkladem a jeho obětavost vůči starcům v řádovém hábitu neznala mezi a byla předmětem obdivu všech, kdo se o ní dozvěděli.

P. Vladislav byl věrným a horlivým služebníkem, jenž neznal odpočinku, zato znal bezvýhradnou poslušnost. Jeden příklad za všechny: Když v roce 1504 zasedala kapitula v Krakově, shodli se otcové na tom, že neúnávnému P. Vladislavovi dopřejí odpočinku, a poslali za ním s tímto návrhem br. Stanislava. Ten mu návrh tlumočil s tím, že bude výhradně na něm, jak a kolik bude odpočívát, ale že už může veškeré činnosti zanechat, bude-li chtít, jelikož se napracoval až až. „*Otče Stanislave,*“ opáčil P. Vladislav, „*co to říkáte? Že bych měl žít podle své vlastní volby?*“

Blahoslavený Vladislav z Gielniowa

Blahoslavený Vladislav z Gielniowa

Copak nevíte, že mám až do smrti zachovávat poslušnost vůči představeným, že jsem tento slib složil a zavázal jsem se tak k poslušnosti svým svědomím i svou vůlí? Jen ať je ode mne tato svobodná volba co nejdále! Vůli svých představených každopádně přijmu, současně však stvrzuji, že se nechci zříct žádné své povinnosti a práce v klášteře.“

Pohnutí kapitulní otcové pak P. Vladislavovi určili za místo pobytu varšavský konvent a zvolili ho kvardiánem. Tehdy se stal na nějaký čas i duchovním vůdcem poslední příslušnice rodu mazovských Piastovců, kněžny Anny.

Tento polský františkán proslul jako znamenitý kazatel a skladatel mnoha kostelních písní. Dlužno podotknout, že v polštině, stejně tak skládal i různé modlitby – je proto mnohými vnímán jako první polský básník píšící ve své mateřštině. Konec konců umění mělo rozhodující vliv na jeho vstup do řádu – při studiích v Krakově mu totiž imponovalo, že svou pastorační činnost mají františkáni provázanou s uměleckými díly, konkrétně s náboženskými písněmi, jež sami skládali, a to jak texty, tak nápěvy.

Znám je Vladislavův *Ježíšův žaltář*, kde každá strofa začíná Spasitelovým jménem. Na toto jméno s oblibou kázal; dalším oblíbeným tématem jeho proslavů z kazateln byla Panna Maria, kterou miloval. Na začátku každého Zdrávasu se hluboce ukláněl, při vyslovení jména Je-

žíš padal na kolena. Svým příkladem strhával ostatní bratry.

Jméno Ježíš také volal z kazatelny během extáze, kterou prožil při velkopátečním kázání v roce 1504 ve varšavském kostele, kdy spatřil živý obraz Kristova umučení. „Ježíši! Ježíši! Můj nejsladší Ježíši!“ volal zoufalým hlasem se slzami smáčejícími mu tváře a vznášel se přitom nad hlavami užaslých věřících. Několik týdnů poté 4. května 1504 odevzdal svou duši k zármutku všech Poláků Hospodinu. Pochován byl v kostele sv. Anny.

Slovo „všech“ není nadsázkou. Poláci totiž vděčili modlitbám P. Vladislava za záchranu země před nepřátelským nájezdem v roce 1498. Osmané v počtu 70 000 vytáhli na Polsko, jehož armáda byla zdecimována při posledním válečném střetu právě s nimi. I proto spatřovali všichni v osmanské potopě smrtelné ohrožení Polska. P. Vladislav probudil celou zemi k modlitbě o záchranu, objížděl města a vesnice, vybízel lid k pokání a modlitbě za rodnou zemi. Složil tehdy i veršovanou modlitbu „Ó Ježíši Nazaretský, ó Králi židovský“. A stalo se: nepřátelská vojska pohybující se mezi Dněstrem a Prutem, uzemím, jež tehdy víceméně bylo součástí Polska, postihla potopa skutečná – náhle se ve velkém rozsahu rozlily řeky a záhy nato udeřil silný mráz, jenž vytvořil z vylitého vodstva neprostupné ledové hradby – a pak začalo hustě sněžit. Z této pohromy vyvázlo jen málo Osmanů a Polsko bylo zachráněno.

Za svatého byl Vladislav z Gielniowa považován již za svého života, bylo proto jen otázkou času, kdy k uznání jeho výjimečných ctností přikročí také církev. Dne 13. dubna 1572 byly jeho ostatky vyzdvíženy za účasti papežského legáta Francesca Commendoneho, apoštolského nuncia Vincenza Portica a krále Zikmunda Augusta a uloženy pod hlavním oltářem. Roku 1635 byl Vladislavův hrob otevřen opětovně. To už běžel osm let informativní proces, jenž měl vést k jeho beatifikaci, avšak vinou různých okolností, mj. ustavičných válek (Poláků s kozáky, se Švédy, s Turky) byl obnoven až v roce 1724. Za blahoslaveného vyhlásil Vladislava z Gielniowa 11. února 1750 Benedikt XIV. Další papež – Klement XIII. – ho prohlásil patronem Polska a Litvy a Jan XXIII. hlavním patronem Varšavy.

Inaugurace Capelinhy v Koclířově

V sobotu 2. září 2023 byla inaugurována Capelinha – replika fatimské kaple Zjevení, určená pro země střední a východní Evropy. Za přítomnosti mnoha hostů, delegátů třinácti zemí střední a východní Evropy, papežského nuncia Mons. Jude Thaddeuse Okola, královéhradeckého biskupa Mons. Jana Vokála a dalších biskupů Capelinhu v Koclířově u Svitav požehnal kardinál Dominik Duka.

Homilii při slavnostní mši svaté ke cti Panny Marie přednesl papežský nuncius Mons. Jude Thaddeus Okolo. Přetiskujeme ji v plném znění.

Vaše Eminence, kardinále Dominiku Duko, pane biskupe Jane Vokále, děkujeme vám za přijetí ve vaši diecézi, milí vzácní hosté a návštěvníci z blízka i z daleka, milí kněží a řeholníci, milý Boží lide.

Všechny nás zde spojuje jedna věc: poselství Panny Marie ve Fatimě, její výzva celému lidstvu k modlitbě a přinášení obětí. Chce, abychom se všichni vážněji snažili přestat páchat hříchy, protože hříchy uráží jejího Syna, Ježíše. Proto jsme přišli ve vsi prostotě a pokoře.

Je opravdu obdivuhodné si všimnout prostoty tohoto místa a tohoto prostředí v Koclířově. Je to další Fatima.

Při této slavnosti se cítím jako doma: s fatimským poselstvím jsem spojen od narození. Narodil jsem se ve farnosti Panny Marie Fatimské, ve farnosti Panny Marie Fatimské jsem byl pokřtěn, ve farnosti Panny Marie Fatimské jsem přijal první svaté přijímání. Své povolání ke kněžství jsem přijal díky fatimskému po-

selství. Jako mladí seminaristé – ve věku 14 a 15 let, jme měli povinnost každou neděli ve čtyři hodiny večer kázat dětem i dospělým fatimské poselství.

Když jsem byl v roce 1983 vysvěcen na kněze, což byl jediný rok, kdy jsem plně pracoval ve farnosti, bylo mým hlavním úkolem pečovat o více než 1 200 malých dětí v naší katedrální farnosti pod hlavičkou Růžencové křížové cesty. Všechny tyto děti se každý večer scházely ve svých ulicích, aby se modlily růženec a učily se uvádět do praxe poselství Panny Marie z Fatimy. Chodil jsem od skupiny ke skupině, navštěvoval je a modlil se s nimi, jak jen to šlo. První sobotu v měsíci se pak scházely na mši svatou a růženec ve farním centru.

Dnes, při tomto našem slavnostním setkání, se s vámi chci podělit o tři body: zaprvé o Marii jako nejvyšší cti našeho rodu; zadruhé o Marii jako naší Matce; zatřetí o prosbách naší Matky Marie ve Fatimě.

Inaugurace Capelinhy 2. září 2023

První bod:

„Jsi nejvyšší poctou našeho rodu.“ (srov. Jdt 15,9-10) Prorocky a přízpusobením můžeme tato slova vztáhnout na Marii.

Církev od nejstarších dob vždy oslavovala a uctívala Pannu Marii jako „nejvyšší poctu našeho rodu“. Katolická církev věří a učí, že sama Maria byla počata neposkvrněně, tj. bez poskvrny prvotního hříchu. Maria byla ve své podstatě uchráněna všeho, co souvisí s hříchem. Stalo se tak díky zásluhám Ježíšovy spásné smrti a vzkříšení. Bylo nanejvýš vhodné, aby ta, která se měla stát matkou Božího Syna, byla prosta zkaženosti, kterou na svět přinesl hřích.

Bez hříchu měla hlubokou důvěru v Ježíšovo poslání. Říká nám: „Udělejte všechno, co vám řekne“, protože se nenechala zdržet váhavostí, která přichází s hříchem a vinou. Neposkvrněně počatá je jedinečně požehnaná Bohem a je postavena do pozice vůdčího světla pro svět, který hledá pravdu a spravedlnost, mír a bezpečí.

Modelujeme-li svůj život podle Marie, světice, největší pocty lidstva, naše víra poroste v důvěře; naše láska se rozšíří do služby a naše srdce se naplní soucitem a milosrdenstvím.

Druhý bod:

„U Ježíšova kříže stály jeho matka, sestra jeho matky, Marie, manželka Kleofášova, a Marie Magdaléna. Když tam Ježíš uviděl svou matku a vedle ní učedníka, kterého miloval, řekl jí: »Ženo, hle, tvůj syn,« a učedníkovi: »Zde je tvá matka.« Od té chvíle ji ten učedník vzal s sebou do svého domu.“ (Jan 19,25-27)

Všimáme si pozornosti, kterou Kristus věnoval své drahé Matce. Viděl ji na blízkou, znal její starosti a trápení a viděl Jana stát nedaleko, a tak navázal nový vztah mezi milovanou Matkou a milovaným učedníkem. Nebyl tak zaujat smyslem svého utrpení. V té poslední hodině myslel na nás a na svou Matku. Tímto činem Ježíš něžně zaopatřil svou Matku při její smrti. Jeho starost nebyla o sebe samotného ani o její trápení. Měl starost o ty, které miloval. Chtěl být příkazem pro nás všechny.

Janova volba byla velkou poctou a uznáním; svědčila o Janově dobrotě,

rozvážnosti a věrnosti. Pro Jana to byla také velká odpovědnost, kterou ochotně přijal a přinesl si ji domů. Navíc nám Ježíš skrze učedníka Jana dal svou Matku, aby byla Matkou celého lidstva. Umírající Ježíš nás svěřil do její péče a ujistil

nás, že když budeme následovat její cestu a naslouchat její moudrosti, nemůžeme udělat nic špatného. Její mateřství zahrnuje celý Boží lid a je našim dokonalým vzorem.

Když uvažujeme o roli Panny Marie v Kristově tajemství, měli bychom přemýšlet o její roli v tajemství církve. Víme, že Panna Maria je Matkou Ježíše Krista, a tedy i Matkou Boží. Je však také Matkou církve, která je Kristovým tělem. Proto je Mariino poslání zcela neoddělitelné od poslání církve. Pro nás katolíky je jasné, že Mariina role Matky celého lidstva nijak nesnižuje význam Krista jako Božího Syna. Naopak, její role Matky nám může jen pomoci pochopit roli Kristovu. To vysvětluje, proč se Kristus rozhodl podělit se o ni s námi.

Třetí bod:

Když Panna Maria přišla do Fatimy, vybízela nás k obrácení srdce, k pokání z hříchů a k větší oddanosti modlitbě, zejména prostřednictvím každodenního odříkávání svatého růžence.

Panna Maria přišla do Fatimy, aby nás varovala před škodami, které si způsobíme svými hříchy: nastanou války, hladomory, pohromy, pronásledování církve a ztráta mnoha duší v pekle. A že Svatý otec bude velmi trpět.

Jednoduše nás požádala, abychom se modlili a přinášeli oběti. Lucie jednou vysvětlila, že nemusíme hledat další oběti. Stačí, když jako oběť nabídneme práci a každodenní výzvy. Pokud přijmeme těžkosti každého dne, můžeme je obětovat Bohu ve spojení s Kristovou obětí.

Panna Maria k nám ve Fatimě přišla ve vši prostotě; přijmeme ji se stejnou prostou láskou a upřímností.

Fatima je bezpochyby nejproročtější z novodobých zjevení. Je to jedno z hlavních a nejvýznamnějších zjevení Panny Marie, která se zjevila třem pastýřským dětem: Jacintě, Františkovi a Lucii.

Během zjevení Maria dětem řekla, aby se každý den modlily růžencem, který přinese světu mír a konec války. Požádala je, aby se modlily za obrácení Ruska, činily pokání a více se věnovaly jejímu Neposkvrněnému Srdci.

Fatimské poselství má zásadní teologický rozměr; připomíná některé ústřední pravdy a pobožnosti katolické víry: Nejsvětější Trojici, Eucharistii, pokání, růžencem a oběti za obrácení hříšníků.

Maria dětem svěřila také některá tajemství a požádala, aby Svatý otec ve spojení se všemi biskupy světa zasvětil celý svět jejímu Neposkvrněnému Srdci. Sestra Lucie osobně potvrdila, že tento slavnostní a univerzální akt zasvěcení odpovídá žádosti Panny Marie („Sim, está feita, tal como Nossa Senhora a pediu, desde o dia 25 de Março de 1984“: „Ano, stalo se tak, jak Panna Maria žádala, 25. března 1984“: Luciiin dopis, 8. listopadu 1989).

Závěr:

Považujeme naši Nejsvětější Matku za novou Matku všech lidí žijících v řádu milosti a v adopci. Ona je naší Matkou a Královnou v nové Boží rodině. Chceme-li být členy tohoto nového království milosti, musíme naši novou Matku přijmout s láskou.

Jan přijal Pannu Marii do svého domu a pečoval o ni. Mateřská péče Panny Marie o Jana mu umožnila dosáhnout vysokého stupně svatosti v lásce k Bohu.

I my, stejně jako apoštol Jan, musíme přijmout Pannu Marii do svých domovů, do svých srdcí. Musíme ji ukázat tam, kde pracujeme; musíme ji představit svým přátelům a musíme ji přijmout za svou. Ona nás na oplátku obejmě a ukáže nám na svého božského Syna a poradí nám: „Cokoli vám řekne, udělejte.“ Pokud to budeme dělat, Kristus bude v našich životech konat zázraky. Kéž nám Kristus žehná a posvěcuje nás a je mezi námi vždy, nyní i navěky. Amen.

Zdroj: *ČM Fatima, Koclířov u Svitav*
(Redakčně upraveno)

Svatý Václav – kníže pokory a zbožnosti

Říká se, že příklady táhnou. Jeden velmi vzácný příklad člověka, který vládl celému národu a přitom každodenně praktikoval svoji křesťanskou víru – nikoliv jako krásný obal, ale jako skutky vyjádřený stav duše, máme ve sv. Václavovi. Ve stručnosti shrňme to podstatné, čím tento náš národní světec vynikal a proč i v dnešní době je vzorem pro ty, kdo chtějí vládnout lidu spravedlivě, v rámci morálních hodnot zakořeněných v Božím přirozeném stvořitelském řádu, s myšlenkami vždy zaměřenými na všeobecné blaho svého lidu.

Václav se narodil okolo roku 907 Vratislavovi, knížeti z rodu Přemyslovců, a Drahomíře, pocházející z rodu Stodoranů, jako jejich první syn. Dítě bylo pokřtěno, podle tradice, jedním z Metodějových žáků. Po smrti svého otce (roku 921) se měl ujmout jako nejstarší mužský potomek vlády v Čechách. Pro své mládí (asi 14 let) byl spolu se svým bratrem Boleslavem dán na vychování babičce Ludmíle. Vláda byla dočasně svěřena jeho matce Drahomíře.

Václav byl znám svou zbožností, kterou mohl u Ludmily ještě více prohloubit. To však mnohým šlechticům příliš vadilo, než aby se s tím mohli smířit. I proto byla Ludmila zavražděna.

Když se Václav v 18 letech sám ujímá vlády, je mu zbožnost a častá návštěva Nejsvětější svátosti dobrým rádcem v jeho nezkušenosti. Nakonec o tom hovoří i mnohé zprávy z kronik a legendy. Václav pěšky navštěvoval, a to i v noci, chrámy, aby tam aspoň chvíli adoroval, a nosil pod královským šatem prostou žinici na důkaz zaslíbené čistoty. Ve službě Bohu byl tak horlivý, že denně Pánu přinášel připravenou oběť. V čas žní totiž v nočním tichu vycházel na svá pole a s nejvěrnějším sluhou žal pšenici, kterou pak na ramenou nosil domů. Sám ji mlel na ručním mlýně, prosíval mouku a připravoval hostie. Rovněž na vinici trhal hrozny, z nichž vlastním rukama vytlačoval šťávu, kterou naléval do džbánů a nechával vyžrát, aby ji mohl ke mši sváté posílat do různých kostelů. Také často kníže oblékal k bohoslužbě a u oltáře jim posluhoval.

Těmito skutky přinášel sám sebe Bohu v oběť za lid jemu svěřený. A jednou měl tuto oběť dovršit prolitím krve – u chrámové brány. Jeho lidumilnost, laskavost a úcta k Eucharistii byly velkým trnem v oku politickým odpůrcům a mocichtivým pánům, bratrem Boleslavem počínaje. Oni pak byli původci Václavova krvavého svědectví o lásce k Bohu a k lidem.

Brzy po mučednické smrti lid českého knížete začal uctívat jako světce. Jak známo, v 10. století ještě nebyla kanonizace vyhrazena papeži. Václav byl s jistotou prohlášen za svatého ke konci prvního tisíciletí, protože sakramentář z doby Oty III. (993–1002) a sv. Wolfganga, řezenského biskupa (972–994), oznamuje již na den 28. září svátek sv. Václava. Pro Čechy se světec stal národním hrdinou.

Jeho příklad září všem vládnoucím nástupcům až do našich dnů. Nezapomínal na své knížecí povinnosti a byl velmi rozhodný v každém jednání. Hlavním programem vlády prohlásil práci pro mír, který prosazoval především v zahraniční politice, když se snažil o vstřícná řešení mezinárodních neshod a konfliktů. Přitom věnoval zvláštní péči svému vojsku. Sám byl nucen na obranu své země několikrát tasit meč, aby stál v čele bojovníků. Blaho českých zemí mu leželo na srdci vždy a všude.

V dnešní době je tedy svatý Václav vzorem státníka a politika, který zůstává věrný ideálu křesťanství i tehdy, když má v ruce moc a slávu tohoto světa. Prosme ho, aby vedl náš národ k obnově mravního a duchovního života, který by byl zárukou pravého, smysluplného a opravdu šťastného lidství, jehož jedinou pevnou zárukou je Bůh, Stvořitel veškerenstva a Dárce všeho dobra. A jelikož je svatý Václav vzýván rovněž jako patron míru, obračejme se k němu s důvěrou i v této záležitosti. Nejen aby ochránil naši zemi před jakoukoliv válečnou katastrofou, ale aby svoji přimlouvu u nebeského Otce pomohl i k dosažení míru ve světě, zvláště aby všichni zainteresovaní státníci a politici měli opravdovou touhu míru dosáhnout, i když budou muset do jisté míry ustoupit ze svých zájmů.

Svatý Václave, oroduj za nás!

*Svatý Václave,
české kníže, slyš!
Hlasy k tobě pozvedáme
v nadehvězdou říš.*

*Tisíc tomu let,
cos byl kníže náš,
tobě byla řada věků
jako noční stráž.*

*Ale přes tvou zem
za těch tisíc let
vln jak mořem převalilo
všelikých se béd.*

*Ale tys je znal,
při svém lidu stál,
tys té země nezapomněl,
již jsi miloval.*

*V tísni duše své,
v číse hořkostech
jméno tvé za útočiště
měla na svých rtech.*

*V skvoucím brnění,
slávou zářící,
v čele vojsk jels na svém koni
s černou orlicí.*

*Svatý Václave,
volá tě tvůj lid:
Vrať své zemi požehnání,
vrať své zemi klid!*

*Vnucen-li však boj,
v záři krvavé
bitvy ved', jaks dědy vodil,
svatý Václave!*

J. V. Sládek, České písně

Arcibiskup Stojan a jeho odkaz současné době

V neděli 1. října nás čekají významné oslavy na Velehradě.

Budeme si připomínat sté výročí úmrtí služebníka Božího ctihodného Antonína Cyrila Stojana.

Arcibiskup Stojan – „tatiček Stojan“ – zemřel v sobotu 29. září 1923 po poledni ve své arcibiskupské rezidenci v Olomouci za přítomnosti svých příbuzných, sekretáře Dr. Oldřicha Karlika a senátora Dr. Mořice Hrubana. Pochován byl 3. října na Velehradě.

Záhy po úmrtí arcibiskupa Stojana přišel kanovníkům olomoucké metropolitní kapituly z Prahy telegram v tomto znění: „Vyslovuji Vám, pánové, při odchodu pana arcibiskupa vřelou sympatii. Poznal jsem záhy jeho upřímnou lidumilnost, zejména také v době společného poslancování. Vážil jsem si vždy, že si ve své vysoké hodnosti zachoval svou lidovou bodrost a srdečnou laskavost k moravskému lidu. T. G. Masaryk.“

To je jen jedna z mnoha vzpomínek na arcibiskupa Stojana, bezprostředně po jeho smrti, která hovoří o jeho lidumilnosti, ušlechtilosti, srdečnosti, lásce ke všem lidem. A za pozornost také jistě stojí, že tyto „obyčejné“ Stojanovy vlastnosti vyzdvihuje tehdejší prezident T. G. Masaryk, který mohl ve svém telegramu jistě zmínit mnohem „vznešenější“ Stojanovy zásluhy.

Zdá se tak zjevné, že to hlavně, čím arcibiskup Stojan po celý svůj život oslovoval a inspiroval nejrůznější lidi, se kterými se setkával, byla jeho lidskost a dobrosrdečnost. Díky tomu jeho odkaz jistě i sto let po jeho smrti zůstává aktuální a inspiřující mnohé lidi dnešní doby. Díky tomu se úcta k němu stále šíří a stojí jistě za to ji podporovat. A nesporný smysl má tak i úsilí o Stojanovo blahorečení a svatořečení.

O Stojanově skromnosti a poškoře se můžeme dočíst v *Positio* procesu jeho blahorečení například toto:

Život jeho byl stejně skromný, ať byl farářem, nebo poslancem, či arcibiskupem. Když v roce 1905

přišel na velkou manifestaci ve Vyškově, zůstal klidně mimo podium, dokud ho nevyzvali, aby vystoupil nahoru. Mluvil a vystupoval vždycky velmi jednoduše. Už jako arcibiskup přišel na zasedání parlamentu v prostém kněžském oděvu, klidně zasedl na své zapisovatelské místo, ačkoliv ostatní poslanci očekávali, jak s kdovíjakou pompou vstoupí na parlamentní půdu.

A ještě jedna zmínka z *Positio* dosvědčující Stojanovu mírnost a pokoru:

Jestliže se domníval, že se někoho nemile dotkl nebo někomu uškodil, velice toho litoval a snažil se to napravit. Jak citlivý byl v tom ohledu, dosvědčuje jeden kněz, kterému Stojan domluvil, když přišel pozdě na exercicie. Druhého dne ráno však k němu přistoupil a se sepjatýma rukama mu řekl: „Chvála Bohu, že jste zde, já jsem skrze vás celou noc nespal. Myslel jsem, že jste odešel, protože jsem vám včera vyhuboval.“

Obdivuhodným způsobem nás může také oslovovat Stojanovo krátké zamyšlení nad tématem smrti, a to právě v souvislosti se stým výročím jeho úmrtí:

„A není žádného bytí, musíme všichni zemřítí,“ zpíváme ve staré písni pohřební. Umru tedy i já a musím Pánu Bohu i tuto obět přinést. A všechno, všechno záleží na šťastné smrti. „Padne-li strom na poledne aneb půlnoc, na kteréžkoli místo padne, tam ostane.“ (Kaz 11,3)

Snad na tom nezáleží, jestli to neb ono získám, ale všechno na tom záleží, abych dobře umřel, a tak všechno získám. Pak-li nešťastně zemru, „vše ztraceno“ mám. Na věky budu Bohu milý anebo nemilý, jakž v hodinu smrti shledán budu.

Šťastná bude smrt má, umru-li ve stavu milosti Boží, nešťastná pak by byla smrt má, kdybych bez lítosti a s těžkým hříchem ze světa odešel. A proto modlívám se denně často: „Ale zbav nás od zlého“, aby mne Bůh chránil zla největšího, totiž hříchu a věčného zatracení. Proto vroucně volávám k Matce Boží: „Pros za nás hříšné, nyní i v hodinu smrti.“

Opět, velmi prostým a zároveň velmi výstižným způsobem, nám arcibiskup Stojan připomíná, jaké bohatství se nám ukrývá v těch „nejobyčejnějších“ modlitbách, které se často modlíme ve spěchu a v roztržitosti. Nedomyšlíme hloubku a závažnost slov, kterými v těchto modlitbách k našemu Bohu voláme. Mnohokrát hledáme jiná slova, ale nedaří se nám je najít. A přitom v těchto modlitbách je přece obsaženo „všechno, zač se máme modlit“.

Kéž tak jednou, až i nás Pán k sobě povolá, z našich úst k našemu Bohu zaznívá: Otče náš, Zdrávas Maria...

Autor je biskupským delegátem pro svatořečení v olomoucké arcidiecézi.

Finská zákonodárkyně souzena za projevy nenávisti kvůli obhajobě tradičního manželství

Třiašedesátiletá finská zákonodárkyně Päivi Räsänenová byla postavena před soud za údajné projevy nenávisti a etnickou agitaci, kterých se měla dopustit tím, že na síti Twitter použila biblické verše, aby vyjádřila svou podporu tradičnímu manželství.

V příspěvku na síti Twitter z roku 2019, kvůli kterému Räsänenová nyní čelí obvinění, kritizovala svoji církev za přijetí ideologie LGBTQ+, která podle ní není v souladu s Písmem. V tweetu se odvolávala na biblický verš Římanům 1,24-27, kde stojí, že homosexuální aktivity jsou proti Boží vůli.

Spolu s Räsänenovou je za nenávistné projevy obviněn také finský luteránský biskup Juhana Pohjola, který vydal informační leták obhajující biblické pojetí sexuality a manželství. Ačkoli byli v roce 2022 finským okresním soudem jednomyslně zproštěni viny, státní zástupci se proti osvobozujícímu rozsudku odvolali k helsinskému odvolacímu soudu. Nyní oběma hrozí pokuta ve výši desítek tisíc eur a možná i dva roky vězení. Soud by navíc mohl rozhodnout o cenzuře publikací Räsänenové.

Räsänenovou a Pohjolu zastupuje mezinárodní organizace Alliance Defending Freedom International (ADF), jejíž ředitel Paul Coleman minulý týden v tiskové zprávě uvedl, že nemilosrdné stíhání Räsänenové jí nejenže vzalo čtyři roky života, ale zstrašuje i ostatní, aby mlčeli. „V demokratické společnosti by měl mít každý možnost svobodně sdílet své přesvědčení bez obav z následného stíhání,“ uvedl Coleman. „Kriminalizace projevů prostřed-

nictvím takzvaných zákonů o nenávistných projevech uzavírá důležité veřejné debaty a ohrožuje demokracii.“

Päivi Räsänenová

Räsänenová, která je matkou pěti dětí a babičkou deseti vnoučat a také poslankyní finského parlamentu, v pondělním rozhovoru pro EWTN uvedla, že navzdor

ry tomu, že čelí dalšímu pronásledování, věří, že celý tento proces je v Božích rukou, a je přesvědčena, že obvinění bude zproštěna.

Patnáct amerických zákonodárců v čele s republikánským poslancem Chipem Royem z Texasu podepsalo 8. srpna 2023 dopis na podporu Räsänenové a na právo všech křesťanů na svobodu projevu. Zákonodárci v něm uvádějí, že případ Räsänenové má význam pro všechny křesťany v celém západním světě. „Historie si bude tento případ pamatovat: buď jako zastavení šílenství, nebo jako začátek konce, kdy Západ vyhlásil křesťanství otevřenou válku,“ stojí v dopise, kde zákonodárci dodávají, že selektivní postih vysoce postavených osob má za cíl systematicky tlumit projevy ostatních pod hrozbou právního postihu a společenského stigmatizování.

Zdroj: CNA, www.cirkev.cz
(Redakčně upraveno)

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

hospodáři, který vyšel časné zrána najmout dělníky na svou vinici. Smluvil s dělníky denár na den a poslal je na vinici. Když vyšel kolem devíti hodin, viděl jiné, jak stojí nečinně na trhu. Řekl jim: »Jděte i vy na mou vinici a dám vám, co bude spravedlivé.« A šli. Kolem dvanácti a tři hodin odpoledne vyšel znovu a udělal to zrovna tak.

Vyšel kolem pěti hodin a našel jiné, jak tam stojí, a řekl jim: »Co tu celý den nečinně stojíte?« Odpověděli mu: »Nikdo nás nenajal.« Řekl jim: »Jděte i vy na mou vinici!«

Když nastal večer, řekl pán vinice svému správci: »Zavolej dělníky a vyplat

jim mzdu, začni od posledních k prvním.« Přišli ti, kdo nastoupili kolem pěti odpoledne, a dostali po denáru. Když přišli první, mysleli, že dostanou víc, ale i oni dostali po denáru. Vzali ho, ale reptali proti hospodáři: »Tady ti poslední pracovali jedinou hodinu, a dals jim zrovna tolik co nám, kteří jsme nesli tíhu dne i horko.« On však jednomu z nich odpověděl: »Příteli, nekřivdím ti. Nesmluvil jsi se mnou denár? Vezmi si, co ti patří, a jdi. Chci však i tomu poslednímu dát jako tobě. Nesmím s tím, co je moje, dělat, co chceš? Anebo závidíš, že jsem dobrý?«

**Zveme vás do VEČEŘADLA MKH
v kostele Nejsvětější Trojice ve Zdouňkách
v neděli 1. října 2023 v 15 hodin.**

Scházíme se již 24. rok.

Tomuto večerádlu bude předsedat

P. Mgr. Jiří Polášek ze Zašové.

Na programu je adorace, rozjímavý růženec, čtení z „modré knihy“, promluva, zasvěcení Panně Marii, svatá zpověď.

Večerádlu bude zakončeno mší svatou.

Pojed'te s námi na POUŤ DO MEDŽUGORJE ve dnech 16. až 22. října 2023.

CENA: 3 100 Kč (doprava) + 52 € (ubytování + průvodce + poplatky). V ceně není POLOPENZE: příplatíte si dalších 52 € na celý pobyt (4x13 € = snídaně + oběd) – doporučuje se. Cenu je možno zaplatit i na účet: 155563916/0600 do konce září (uved'te jméno).

ODJEZD je v pondělí 16. října z Rožnova pod Radhoštěm v 16 hodin, ze Zašové v 16.20 hodin a z Valašského Meziříčí v 16.30 hodin. Ubytování u Anky Jerković (5 minut od kostela).

NÁVRAT v neděli 22. října (nedělní mše svatá bude v Zašové v 18 hodin).

Doprovází P. Jiří Polášek. Koupání v moři nebude. Na zpáteční cestě se zastavíme v Tihalině.

Kontakty, dotazy, přihlášky: P. Jiří Polášek ze Zašové – mobil: 731 518 511, e-mail: fzasova@ado.cz.

Litanie ke svatému Michaelu archandělovi

Pane, smiluj se.
Kriste, smiluj se.
Pane, smiluj se.

*Pane, smiluj se.
Kriste, smiluj se.
Pane, smiluj se.*

Abychom ke zvelebení Církve svaté
modlitbou napomáhali,

oroduj za nás.

Abychom smlouvu křtu svatého
svědomitě zachovávali,

Abychom satana i všech skutků jeho
a i každé jeho pýchy se odříkali,

Abychom v posledním boji

nad úklady zlého ducha zvítězili,

Abychom u soudu Božího

věrnými shledáni byli,

Abychom ve společnosti tvé Boha věčně chválili,

Bože, náš nebeský Otče,
Bože Synu, Vykupiteli světa,
Bože Duchu Svatý,
Bože v Trojici jediný,

smiluj se nad námi.

Svatá Maria,
Svatá Boží Rodičko,
Svatá Panno panen,

oroduj za nás.

Beránku Boží, který snímáš hříchy světa,

smiluj se nad námi.

Beránku Boží, který snímáš hříchy světa,

smiluj se nad námi.

Beránku Boží, který snímáš hříchy světa,

smiluj se nad námi.

Svatý Michaeli,
Archanděli jména hlubokého smyslu,
Náčelníku andělských kůrů,
Vůdce nebeských zástupů,
Hlavo prvorozenců Božích,
Horlivče pro čest a slávu Boží,
Statečný bojovníku s plamenným mečem,
Statečný přemožiteli odbojné družiny,
Slavný vítězi nad Luciferem a jeho přívrženci,
Zářící hvězdo před trůnem Božím,
Anděli pokoje,

oroduj za nás.

Kriste, uslyš nás.

Kriste, uslyš nás.

Kriste, vyslyš nás.

Kriste, vyslyš nás.

Anděli zaslíbené země,
Ochránce národa vyvoleného,
Obránce svaté Církve,
Zvěstovateli rozkazů Božích,
Obraze božské velebnosti,
Bedlivý sluho Páně,
Ochránce lidu před útoky zlého ducha,
Opatrovníku umírajících,
Průvodce duší k poslednímu soudu,
Vykonavateli soudů Božích,
Trojím zjevením proslavený,
Od věků v Církvi svaté vysoce ctěný,
Vyvolený patrono církevního spolku Tvého jména,
Vyvolený ochránce národa slovanského,

Pane, smiluj se nad námi.

Pane, smiluj se nad námi.

Kriste, smiluj se nad námi.

Kriste, smiluj se nad námi.

Pane, smiluj se nad námi.

Pane, smiluj se nad námi.

Modleme se:

Přeslavný kníže nebeských vojsk, svatý archanděli Michaeli, chraň nás v boji a v hrozném zápasu, který podstupujeme s knížaty a mocnostmi, se správci tohoto světa a se zlými duchy. Pospěš na pomoc lidem, které Bůh jako nesmrtelné stvořil, k obrazu svému učinil a za drahou cenu z otroctví ďáblova vysvobodil. Amen.

Modleme se:

Všemohoucí, věčný Bože, Ty jsi ve své podivné dobrotě a milosrdenství k všeobecnému spasení lidskému vyvolil slavného archanděla Michaela za knížete Církve; prosíme Tě, učiň nás schopnými, abychom jeho dobročinnou ochranou ode všech svých nepřátel byli vysvobozeni, aby se žádný z nich neodvážil nás v hodině naší smrti znepokojoval, nýbrž aby se nám dostalo té milosti, abychom od něho samého k Tvé vznešené božské Velebnosti přivedeni byli. Skrže Krista, Pána našeho. Amen.

Abychom pravdy svatého náboženství
proti útokům hájili,
Abychom se osvěty bezbožné chránili,
Abychom nevěreckému duchu času nehověli,
Abychom proti tělu, světu
a ďáblu dobrý boj bojovali,
Abychom pod stráží andělskou
na pravé cestě vytrvali,
Abychom se světlem Božího zjevení řídili,
Abychom Bohu v dobrých i zlých dnech
věrnou lásku osvědčovali,
Abychom Boží i církevní příkázání ochotně plnili,

oroduj za nás.

Z knihy Litanie.

*Matice cyrilometodějská s. r. o.,
vydání druhé, revidované a doplněné.*

Olomouc 2010

Maminka Markéta (33)

Život matky Dona Boska

Kapitola 34

POSLEDNÍ LÉTA

První dílny začínají s pomocí maminky

V roce 1853 se podařilo Donu Boskovi dokončit novou budovu vedle domu, který koupil od pana Pinardiho. Jeho úmyslem bylo začít s dílnami pro chlapce, kteří teď chodili pracovat k různým zaměstnavatelům a do továren ve městě. Hlavním důvodem bylo bránit chlapce před „špatným a bezbožným“ chováním, které vládlo v pracovním prostředí. Pietro Enria, kterého Don Bosco poslal pracovat ke kováři, na to vzpomíná takto: „Kolikrát jsem musel utéct z dílny, abych neslyšel oplzlé řeči kovářských pomocníků, kteří už byli dospělí lidé (měl jsem tehdy 14 let). Dva byli opravdu zákeřní. Neměli žádný stud a mluvili velice špatně o náboženství. Chovali se jako zvířata.“

Don Bosco začíná jako vždycky s málem a jako vždycky s pomocí maminky Markéty. Na podzim roku 1853 začíná s dvěma dílnami, pro obuvníky a pro krejčí. První dílna je umístěna ve velice úzké místnosti v blízkosti kostela svatého Františka Saleského a zakládá ji on sám. Druhá je umístěna blízko kuchyně a zakládá ji maminka Markéta.

Ona umí věci jen jednoduché jako všechny hospodyně tehdejší doby. Avšak ihned ji přijde na pomoc Don Bosco, kterého krejčí Giovanni Roberto z Castelnuova vyzýval, aby „zahodil knížky“, když viděl, jak mu jde šití dobře.

V prvních měsících roku 1854 se otevře jakoby žertem třetí dílna, a to knihvazačská. Skupina chlapců pod vedením Dona Boska skládá veliký papír na 16 stran, pak přidávají další stránky a nakonec přidávají obal. „Kniha je hotová,“ ohlašuje Don Bosco. „Nyní je třeba ji sešít a nalepit obálku.“ Je zavolána na pomoc maminka Markéta, která přinese jehlu a silnou nit a nádobu s pšeničnou moukou. Jehlou sešije hřbet stránek a rozdělanou moukou nalepí obálku. Jde ještě o poslední

operaci: ořezat okraje. Po neúspěšných pokusech maminka Markéta řekla: „Nechte mě to udělat.“ Šla do kuchyně a vrátila se se sekáčkem na cibuli a na mrkev. Tři dobře mířené rány, a kniha vypadala dobře oříznutá. Smála se maminka, smál se Don Bosco a zvláště se smáli všichni chlapci. Tak byla uvedena do provozu knihvazačská dílna.

V Becchi:

Kolik věcí se tam změnilo!

Na podzim roku 1854, když skončila epidemie cholery, odebral se Don Bosco i s matkou a se svými nejlepšími chlapci do Becchi na oslavu svátku Panny Marie Růžencové. Maminka se objala se svými nejdražšími. Zdálo se jí nepředstavitelné, že její vnuci jsou už tak velcí, někteří dokonce byli vyšší než ona. Znovu uviděla svůj domeček a místnost, kde spávali její chlapci a kde Jeník měl sen, který převrátil celý jejich život. Byla to Panna Maria, která způsobila tento sen: veliké hřiště, množství chlapců, kteří se hádali a kleli (kolik jich jen viděla na ulicích ve čtvrti Dora!), divoká zvířata proměněná v beránky (viděla tuto pomalou a stálou proměnu během doby ve svém novém domově, ve velkém kostele, všechno jí to přišlo jako zázrak).

Na těch několik dnů se ubytovala v novém domě u syna Josefa a chodila se modlit do kapličky, kterou Josef vybudoval v přízemí a která je blízko louky, kde její syn Jeník chodil po provaze nataženém mezi dvěma stromy a pořádal svá představení, aby své mladé přátele naučil modlit se.

Jak se jen věci změnily! Tím, že se na poli pěstovala kukuřice a brambory, v domě nikdy nechybělo jídlo. Samotné domy byly větší a zdravější. Dokonce i mzdy dělníků v Turině vzrostly. V posledních měsících dělník v Turině za 12 hodin práce mohl vydělat také dvě až dvě a půl liry na den. Ženy ve fabrice dostávaly jednu liru a chlapci 70 centesimů. Pro maminku

ku byl jediný důvod zlepšení: už pět let nebyla válka, a když není válka, tak věci jdou vždycky k lepšímu.

„Máš dobré chlapce, ale žádný není jako Dominik Savio“

V pondělí 2. října potkal Don Bosco v Becchi Dominika Savia a jeho otce. Přišel ho požádat, aby přijal Dominika do Oratoře. Don Bosco na první pohled uhádl, že zdraví chlapce je velice křehké, a byl dojat tím, jak je inteligentní, a zvláště jeho láskou k našemu Pánu. Don Bosco ho přijal. Znovu se uvidí v Turině. Dominik doprovázený tatínkem přišel do oratoře 29. října. Jeho příchodem a přítomností podivuhodných chlapců, jako byli Michael Rua, Giovanni Cagliero, Camillo Gavio, Francesco Cerruti, život Oratoře sice zůstal chudý, ale před Bohem se velice proměnil. Don Bosco si všiml, že žije mezi mladými světci.

Všimla si toho i maminka Markéta. Během práce pořád častěji musela odpočívat, aby znovu chytila dech. Tyto přestávky trávila v novém kostele svatého Františka Saleského, seděla v poslední lavici vlevo od vchodu. Vytáhla růženc a modlila se.

Jako u každé maminky, tak i její myšlenky byly u Boha, ale i u jejich synů, jejichž hlasy bylo slyšet, a hádala, o čem si vyprávějí, co dělají a o čem přemýšlejí. Jednou řekla Donu Boskovi: „Máš mnoho dobrých chlapců, nikdo však nepřekona krásou srdce a duše Dominika Savia.“ Don Bosco se jí ptal, proč, a ona odpověděla: „Vidím ho, jak se modlí. Když skončí liturgie v kostele, tak ještě zůstane v kostele déle než ostatní. V kostele vypadá jako anděl. Uvědom si, že je to vzácný chlapec.“

Čtyři chlapci, kteří jí říkali „maminko“

V posledních letech kromě Dominika přišli na Valdocco další opravdu výborní chlapci, kteří žili dlouho, a tak mohli vyprávět své vzpomínky na maminku Markétu. Připomínám čtyři.

Giovanni Battista Anfossi neměl tatínka ani matku a vstoupil do Oratoře 22. prosince 1853. Zůstal tam až do roku 1864. Stal se knězem a kanovníkem v Turině.

ně. Vzpomíná takto: „Když jsem já přišel, tak nás těch, co tam bydleli, bylo 51. Znal jsem po tři roky maminku Dona Boska, kterou jsme všichni oslovovali »maminčko«. Mohl jsem obdivovat její život, který byl jedna neustálá oběť. Veškerý čas věnovala starostem pro dobro nás chlapců, kteří jsme tam bydleli a jejichž matkou se cítila. Když jsme něco potřebovali, tak jsme se obraceli na ni. Maminka udělala všechno možné, aby nám pomohla, a da-

la nám to, co jsme potřebovali. Vždycky nás povzbuzovala k modlitbě a ke ctnosti. Byla ctěná a vážená všemi, kteří k nám do Oratoře přicházeli, a také těmi, kteří měli vysoké postavení. Vždycky jsem ji obdivoval jako člověka zbožného, veliké lásky a pohotové pomoci.“

Giovanni Turchi byl chlapec z Castelnova, kterého si Don Bosco přivedl do Oratoře v roce 1851. Zůstal tam deset let. Stal se knězem a profesorem v se-

mináři. Podal toto svědectví: „Od mnoha lidí ze svého rodiště jsem slyšel říkat, že maminka Dona Boska byla skutečně křesťanskou ženou, která měla na mysli jedině náboženské povinnosti a aby dala moudrou a křesťanskou výchovu své rodině. Pak jsem vedle ní prožil v Oratoři několik let, tak jsem viděl, jak se snažila synovi pomoci v jeho dílech lásky a jak byla dobrá a laskavá ke všem chlapcům, kteří byli v Oratoři.“

Giovanni Villa z Ponderanno (Biela) emigroval jako velice mladý do Turina při hledání práce. Od roku 1855 chodil jedenáct let do Oratoře Dona Boska a zpovídal se u něho po celou tuto dobu. Stal se vynikajícím otcem rodiny a pomohl Donu Boskovi také finančně. Podal toto svědectví: „Poznal jsem maminku Dona Boska, kterou jsme nazývali maminka Markéta. Byl to typ dobré hospodyně, opravdu křesťanského ducha. V Oratoři nám chlapcům dělala skutečně dobrou a zbožnou matku. My chlapci jsme k ní měli synovskou důvěru: všichni jsme byli velice povzbuzováni jejím ctnostným a příkladným chováním. Ona mi mezi jiným vyprávěla o tom, že Don Bosco od začátku dělal veškeré práce pro své chlapce: »Dělal kuchaře a učil, jak se má vést dobrá kuchyň. Ze zástěr, které jsem pověsila na šňůru, dělal krátké kalhoty pro ty, co tam bydleli a potřebovali je.«“

Giovanni Batista Piano z Caramagna v Piemontu vstoupil na Valdocco v roce 1854, byl spolužákem Dominika Savia. Stal se farářem ve farnosti Gran Madre di Dio v Turině. Napsal toto svědectví: „Poznal jsem matku Dona Boska jménem Markéta. V Oratoři vedla veškerou ekonomiku domu a kuchyň a my jsme jí říkali »maminčko«. Don Bosco našel bezpochyby ve své matce velikou pomocnici při zakládání Oratoře. Zbožnost a víra matky Dona Boska nám ukazovaly důvody ctností samotného Dona Boska. Jeden byl hoden druhého.“

(Pokračování)

Redakčně upraveno

Pramen: BOSCO T., Maminka Markéta,

Život matky Dona Boska.

Překlad P. Jan Ihnát. Matice

cyrilometodějská s. r. o., Olomouc 2006.

(Kniha je vyprodaná.)

Nález seznamů osob, ukrytých za války v římských kláštorech

V archivu Papežského biblického institutu v Římě byla nalezena nepublikovaná dokumentace, která obsahuje seznam osob, z nichž většina byli Židé, kteří byli v hlavním městě chráněni před nacisticko-fašistickým pronásledováním díky útočišti, jež jim poskytly církevní instituce ve Věčném městě.

Tento nález oznámily v tiskové zprávě Papežský biblický institut, Židovská obec v Římě a Jad Vašem, Světové středisko paměti oběti holocaustu a Mezinárodní institut pro výzkum holocaustu. Seznam hostitelských řeholních kongregací (100 ženských a 55 mužských) spolu s příslušnými počty přijatých osob zveřejnil již italský historik Renzo De Felice v roce 1961, ale kompletní dokumentace byla považována za ztracenou. Nyní nalezené seznamy se týkají více než 4 300 osob, z nichž 3 600 je identifikováno jménem.

Ze srovnání s dokumenty uloženými v archivu římské židovské obce vyplývá, že přibližně 3 200 osob jsou s jistotou Židé. O těchto osobách víme, kde se skrývaly, a za určitých okolností známe i jejich bydliště před pronásledováním. Dokumentace tak výrazně rozšiřuje informace o historii záchrany Židů v kontextu náboženských institucí v Římě. Z důvodu ochrany osobních údajů je přístup k dokumentu v současné době omezen. Dokument byl představen v rámci semináře, který se konal 7. září 2023 v Muzeu šoa v Římě.

Nalezenou dokumentaci sestavil italský jezuita otec Gozzolino Birolo

v období od června 1944 do jara 1945, tedy bezprostředně po osvobození Říma. Birolo byl ekonomem Papežského biblického institutu od roku 1930 až do své smrti na rakovinu v červnu 1945. Rektorem institutu byl v tomto období jezuita otec Augustin Bea, který byl v roce 1959 jmenován kardinálem a proslul svým angažmá v židovsko-katolickém dialogu, zejména dokumentem II. vatikánského koncilu *Nostra aetate*.

Na studiu nových dokumentů se podílejí historici Claudio Procaccia, ředitel kulturního oddělení Židovské obce v Římě, Grazia Loparco z Papežské pedagogické fakulty Auxilium, Paul Oberholzer z Gregoriánské univerzity a Iael Nidam-Orvieto, ředitel Mezinárodního institutu pro výzkum holocaustu při Jad Vašem. Výzkum koordinoval Dominik Markl (Papežský biblický institut a Univerzita v Innsbrucku) spolu s rektorem Papežského biblického institutu, kanadským jezuitou Michaelem Kolarcikem.

Řím byl nacisty okupován devět měsíců, od 10. září 1943 až do osvobození spojeneckými vojsky 4. června 1944. Během této doby došlo v důsledku pronásledování Židů mimo jiné k deportaci a zavraždění téměř 2 000 osob, včetně stovek dětí a mladistvých, z komunity o asi 10 000 až 15 000 členech.

Zdroj: Vatican News
(Redakčně upraveno)

Jen láska uhasí naši žízeň

- dokončení homilie papeže Františka ze str. 2

lidu a každého Božího učedníka: všichni jsme vlastně „Boží kočovníci“, poutníci hledající štěstí, poutníci žizníci po lásce. Poušť, kterou žalmista evokuje, se tedy vztahuje k našemu životu: jsme tou vyprahlou zemí, která žizní po čisté vodě, po vodě, která by uhasila naši žízeň v hloubce; je to naše srdce, které touží objevit tajemství pravé radosti, která nás i uprostřed existenciální vyprahlosti může doprovázet a udržovat. Ano, nosíme v sobě neuhasitelnou žízeň po štěstí; hledáme smysl a směr svého života, motivaci pro činnost, kterým se každý den věnujeme; a především žizníme po lásce, protože jedině láska nás skutečně uspokojuje, dává nám cítit se dobře – láska nám dává cítit se dobře –, otevírá nás důvěře a dává nám vychutnat krásu života. Draží bratři a sestry, křesťanská víra na tuto žízeň reaguje, bere ji vážně, neodstraňuje ji, nesnaží se ji uhasit tisíci prostředky nebo náhražkami: ne! Protože v této žizni spočívá naše velké tajemství: otevírá nás živému Bohu, Bohu lásky, který nám přichází vstříc, aby nás učinil svými dětmi a bratry a sestrami mezi sebou.

A tak se dostáváme k druhému aspektu: k lásce, která hasí naši žízeň. Nejprve byla naše žízeň, existenciální, hluboká, a nyní myslíme na lásku, která hasí naši žízeň. To je obsah křesťanské víry: Bůh, který je láska, se ve svém Synu Ježíši přiblížil tobě, mně, nám všem, chce sdílet tvůj život, tvou práci, tvé sny, tvou žízeň po štěstí. Je pravda, že se někdy cítíme jako opuštěná země, vyprahlá a bez vody, ale stejně tak je pravda, že Bůh se o nás stará a nabízí nám čistou, žízeň hasící vodu, živou vodu Ducha, která do nás tryská a obnovuje nás, osvobozuje nás od nebezpečí sucha. Tuto vodu nám dává Ježíš. Jak

uvádí svatý Augustin, „poznáme-li sami sebe v žiznicím, poznáme se i v žízeň hasícím“ (*O žalmu 62,3*). Pokud totiž mnohokrát v životě zakoušíme poušť, osamělost, únavu, neplodnost, nesmíme na to zapomínat: „Abychom v této poušti neselehali,“ dodává Augustin, „Bůh nás kropí rosou svého Slova [...]. Ano, dává nám pocítit žízeň, ale pak ji přichází uhasit. [...] Bůh se nad námi smiloval a otevřel nám cestu na poušti: našeho Pána Ježíše Krista“, a to je cesta na poušti života. „A poskytl nám útěchu na poušti: hlasatele svého slova. Dal nám vodu na poušti, naplnil své kazatele Duchem Svatým, aby v nich vznikl pramen vody, která vyvěrá k věčnému životu.“ (*tamtéž*, 3.8) Tato slova, draží přátelé, připomínají váš příběh: v pouštích života a v únavě z toho, že jste malým společenstvím, vám Hospodin nedává postrádat vodu svého Slova, zejména prostřednictvím kazatelů a misionářů, kteří pomazáni Duchem Svatým rozsévají jeho krásu. A Slovo nás vždy, vždy přivádí zpět k tomu podstatnému, k základům víry: nechat se milovat Bohem, aby se náš život stal obětí lásky. Protože jedině láska skutečně uhasí naši žízeň. Nezapomínejme: jen láska skutečně uhasí naši žízeň.

To říká Ježíš v dnešním evangeliu důrazně apoštolu Petrovi. Ten se nesmíří s tím, že Ježíš bude muset trpět, být obviněn vůdci lidu, projít mučením a pak zemřít na kříži. Petr reaguje, Petr protestuje, rád by Ježíše přesvědčil, že se mylí, protože podle něj – a tak si to často myslíme i my – Mesiáš nemůže skončit poražený a rozhodně nemůže zemřít ukřižova-

ný, jako Bohem opuštěný provinilec. Ježíš však Petra kárá, protože tento jeho způsob uvažování je „podle světa“, říká Kristus, a ne podle Boha (srov. Mt 16,21–23). Pokud si myslíme, že k uhašení žizně v našem životě stačí úspěch, moc, materiální věci, je to světské smýšlení, které nevede k ničemu dobrému a ve skutečnosti nás zanechává ještě vyprahlější než předtím. Ježíš nám místo toho ukazuje cestu: „Kdo chce jít za mnou, ať zapře sám sebe, vezme svůj kříž a následuje mě. Neboť kdo

chce zachránit svůj život, ztratí ho, ale kdo ztratí svůj život pro mě, nalezne ho.“ (Mt 16,24–25)

Bratři a sestry, nejlepší ze všech cest je tato: přijmout Kristův kříž. V srdci křesťanství je tato otřásající, mimořádná zpráva: když ztratíš svůj

život, když ho velkoryse obětuješ ve službě, když ho riskuješ tím, že ho věnuješ v lásce, když ho zdarma daruješ druhým, pak se ti vrátí v hojnosti, vlije do tebe radost, která nepomíjí, pokoj srdce, vnitřní sílu, která tě podepře. A my potřebujeme vnitřní pokoj.

To je pravda, kterou nás Ježíš zve objevit, kterou chce Ježíš zjevit vám všem, této mongolské zemi: nepotřebujete být velcí, bohatí nebo mocní, abyste byli šťastní: ne! Jen láska uhasí naše srdce, jen láska léčí naše rány, jen láska nám dává opravdovou radost. A to je cesta, které nás Ježíš naučil a kterou nám otevřel.

I my, bratři a sestry, pak naslouchejme slovům, která Kristus říká Petrovi: „Jdi za mnou.“ (Mt 16,23) To znamená: staň se mým učedníkem, jdi stejnou cestou jako já a nemysli už podle světa. Pak budeme s Kristovou milostí a Duchem Svatým schopni jít cestou lásky. Dokonce i tehdy, když milovat znamená zapřít sebe sama, bojovat proti osobnímu a světskému sobectví, riskovat živé bratrství. Je totiž pravda, že to všechno stojí úsilí a oběti a někdy to znamená, že musíme vystoupit na kříž, ale ještě pravdivější je, že když ztratíme svůj život pro evangelium, Bůh nám ho dá v hojnosti, plný lásky a radosti, na věčné časy.

Zdroj: <https://www.vaticannews.va/cs>
(Redakčně upraveno)

Tradiční POUŤ K PANNĚ MARIÍ RŮŽENCOVÉ v Uherském Brodě se uskuteční o víkend **30. září a 1. října 2023**.
PROGRAM: **Sobota 30. 9.** – 18.00 průvod se svícemi od farního do klášterního kostela • 18.30 mše svatá farnosti (P. Petr Janiček) • 21.00–22.30 noc modlitby s Marií (katecheze, růženc, adorace, setkání s knězem). **Neděle 1. 10.** – 6.00 mše svatá (P. Damián Němec OP) • 7.30 mše svatá (P. Svatopluk Pavlica) • 9.00 mše svatá ve slovenštině (P. Felix Mária Žiška OFM) • 10.00 průvod krojovaných od Gymnázia J. A. Komenského do klášterní zahrady, krátké uctění obrazu Panny Marie v kostele • **10.30 mše svatá (P. Tadeáš Róbert Spišák OPraem., opat kanonie v Želivě)** • 14.30 loretánská litanie a svátostné požehnání • 15.00 mše svatá kněžského semináře (P. Vít Hlavica) • 18.00 mše svatá (P. Augustin Prokop OP).

Pondělí 25. 9. 2023

6:05 Léta letí k andělům: Jiří Strach – režisér a herec
6:30 Klapka: S Ladislavem Ženožičkou **7:40** V pohorách po horách: Vodopády Bílé Opavy **7:55** Nebojte se... Ptejte se kněze **9:00** Živě s Noe [L] **9:15** Okřídlení sousedé: Obyvatelé púd **9:30** Outdoor Films s Medou a Jiřím Přidalovými: Jak aktivně prožít svůj život **10:55** Honduras – Předtím, než odejdou **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Cínovec **13:00** Duchovní krajina Novohradských hor: Pohoří na Šumavě **13:30** Emanuel Ranný **14:05** Hledání skrytých svatých míst: Kypr (2. díl) **15:00** Jam Session – Švýcarsko **15:10** Křižovatka v Příchovicích **16:10** V souvislostech **16:35** Noční univerzita: Eduard Stehlík – Československé legie a vznik samostatné ČSR **18:00** Sedmihlásky (97. díl): Za kamny v koutku **18:05** Mezi námi zvířátky: Světlušky **18:10** Můj chrám: Lukáš Curylo, ředitel Charity ČR, kostel sv. Mikuláše v Ostravě–Porubě **18:30** Sekvoj na Mohelnickém dostavníku 2012 **19:00** Vezmi a čti: Září 2023 [P] **19:15** Pokoj vám!: Modlitba za mír **19:45** Přejeme si... **20:05** Přesah [L] **20:45** Nebe nad hlavou [P] **21:00** Kostarika: Pura Vida **21:50** S chutí přes práh: Školské sestry sv. Františka v Hoješíně **22:15** Kulatý stůl: Ohlédnutí za setkáním mládeže v Lisabonu **23:35** Harfa Noemova: Francis Jean Marcel Poulenc – Gloria pro soprán, smíšený sbor a orchestr **0:05** Večer chval: Živá modlitba a chvála – SWG **1:05** Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 26. 9. 2023

6:05 Léta letí k andělům: Martin Petiška – spisovatel
6:30 O starých Starých Hamrech **7:15** Benefiční koncert Police Symphony Orchestra a Tomáše Kluse pro Mary's Meals: Hudba pro uši i pro duši **9:00** Živě s Noe [L] **9:15** V souvislostech **9:35** Magazin Mary's Meals **9:55** Noční univerzita: Jan Špillar – Choení bez omrzení **10:40** Hřiňovský kostelík na Islandu **11:10** Nebe nad hlavou **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Muzikanti, hrajte (3. díl): S dechovou hudbou Bojané **14:05** Výpravy do divočiny: Výzkum drobných savců **15:10** František Derfler u stolu **16:05** Cvrlikání (100. díl): Hlmisto **17:10** Měl to být Gerlach **17:25** Zatloukal na víně **18:00** Sedmihlásky (97. díl): Za kamny v koutku **18:05** Mezi námi zvířátky: Ikarův sen **18:10** Animované příběhy velikánů dějin: Florence Nightingale (1820–1910) **18:35** Harfa Noemova: A. Dvořák: Requiem, I. část **18:55** Zpravodajské Noeviny: 26. 9. 2023 [P] **19:15** Pokoj vám!: Modlitba za mír **19:37** Dědek a jeho kreslený svět: Óda na radost **19:45** Přejeme si... **20:05** Buon giorno s Františkem [L] **20:50** Svatý Řehoř Veliký **21:40** Terra Santa News: 20. 9. 2023 **22:05** Koncert Pavla Helana: Odry 2018 **23:10** Poušť chřestýšů **0:10** Zambie: Kazatelé na cestě **0:40** Na křídlech andělů **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Středa 27. 9. 2023

6:05 Léta letí k andělům: Miloslav Vlč – kardinál
6:25 V pohorách po horách: Zakarpatská Ukrajina – Polonina Krásná **6:35** Zpravodajské Noeviny: 26. 9. 2023 **6:55** Bazilika s tajemným světlem (2. díl): Mariánská bazilika **7:05** Naši – osobnosti lidové kultury – Marie Pachtová **7:25** ARTBITR – Kulturní magazín: Stephan Komandarev **7:35** Noční univerzita: Eduard Stehlík – Československé legie a vznik samostatné ČSR **9:00** Generální audience papeže Františka [L] **10:00** Můj chrám: Akademický sochař Petr Váňa v kapli sv. Judy Tadeáše, Dobřichovice **10:20** Cvrlikání (100. díl): Hlmisto **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple

TELEVIZE DOBRÝCH ZPRÁV

■ Vysílání denně 6.00 – 1.00 hod.
■ Denně: 8.00; 16.00 hod. – programová nabídka
TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA

Telepace [L] **12:50** Tady jsme doma: MFF Strážnice 2023 **14:30** Nebojte se... Ptejte se kněze **15:35** Zpravodajské Noeviny: 26. 9. 2023 **16:00** Dokořán: S Matyášem Novákem **16:50** Tam, kde začínají kořeny **17:10** Přesah **18:00** Sedmihlásky (97. díl): Za kamny v koutku **18:05** Mezi námi zvířátky: Větrčelci **18:10** Strýček Emu: Státní svátek **18:20** Šéguové – děti z ulic Lubumbashi **18:55** Terra Santa News: 27. 9. 2023 [P] **19:15** Pokoj vám!: Modlitba za mír **19:40** Dědek a jeho kreslený svět: Pokora víc než odvaha **19:45** Přejeme si... **20:05** Adorace [L] **21:10** Noční univerzita: Marek Orko Vácha – Krajina, zrcadlo duše **22:05** Hledání skrytých svatých míst: Kypr (2. díl) **22:55** Generální audience papeže Františka **23:15** Železné hory **23:50** Salesiánské dílo v Rumunsku a v Moldavské republice **0:25** Jiří Wolker a Edvard Valenta – Prostějovský příběh **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Čtvrtek 28. 9. 2023

6:05 Léta letí k andělům: Jitka Molavcová – herečka a zpěvačka **6:25** Vodopády milosrdenství **6:50** Harfa Noemova: A. Dvořák: Requiem, I. část **7:10** Kulatý stůl: Svatý Václav dnes **8:35** Terra Santa News: 27. 9. 2023 **9:05** Vezmi a čti: Září 2023 **9:20** Nebe nad hlavou **9:35** Obchod s migranty **10:00** J. B. Foerster: Kantáta Svatý Václav: Podzimní festival duchovní hudby 2018 **11:10** Můj chrám: Pavel Bratinka, disident a politik, kostel sv. Václava v Praze-Dejvicích **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá ze slavnosti sv. Václava [L] **12:50** Tichý hlas pod věží: Čáslav – město Panny Marie **13:15** Generální audience papeže Františka **13:35** Grotosky Laurela a Hardyho: Výběrčí nájemného **14:15** Černobyl na kolečkách **15:50** Zpravodajské Noeviny: 26. 9. 2023 **16:10** Benefiční koncert Police Symphony Orchestra a Tomáše Kluse pro Mary's Meals: Hudba pro uši i pro duši **18:00** Sedmihlásky (97. díl): Za kamny v koutku **18:05** Mezi námi zvířátky: Nejvyšší stupeň bezpečnosti **18:10** Ovečky: 26. neděle v mezidobí (A) [P] **18:30** Poletuchy: Na skok na Tábor **19:15** Pokoj vám!: Modlitba za mír **19:35** Dědek a jeho kreslený svět: Nebezpečné vzpomínky **19:45** Přejeme si... **20:05** Léčitel **21:55** Letem jazzem (16. díl): Setkání dvou generací jazzmanů **23:05** Pod lampou [P] **1:05** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pátek 29. 9. 2023

6:05 Léta letí k andělům: David Eben – muzikolog
6:25 Kmochův Kolín 2019: Dechový orchestr mladých ZUŠ Jeseník **7:10** Když bolí tělo: Robotická chirurgie v gynekologii **8:15** Karol Herian – významný odborník a vzácný přítel **9:00** Živě s Noe [L] **9:15** U NÁS aneb Od cimbálu o lidové kultuře: S cimbálem za oceán **10:35** V pohorách po horách: Hora Baranec v pohoří Roháče **10:45** Přesah **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Klapka: S Ladislavem Ženožičkou **14:05** Outdoor Films s Klárou Kolouchovou: Nejtěžší hora světa – K2 **15:40** Do varu s Maxem

Kašparů: Krize vztahů **16:05** Buon giorno s Františkem **16:45** Magazin Mary's Meals **17:05** Benin – cesta návratu **17:20** Velehradská zastavení: Díl 5. – Působení Tovaryšstva Ježíšova **17:35** Svědectví mladých z komunity Cenacolo **18:00** Sedmihlásky (97. díl): Za kamny v koutku **18:05** Mezi námi zvířátky: Příšera z jezera **18:10** Grotosky Harolda Lloyda: On na divokém západě **18:40** Jak to vidí... P. Miloslav Fiala OPraem **19:15** Pokoj vám!: Modlitba za mír **19:45** Přejeme si... **20:05** Kulatý stůl: Velké osobnosti dějin [L] **21:30** Poletuchy: Na skok na Tábor **22:20** Jak potkávat svět: S Milošem Štědrónem **23:45** Kriváň **0:00** Stopy ve sněhu **0:55** Toulky po Slovensku – Kremnica **1:05** Noční repríza dopoledních pořadů.

Sobota 30. 9. 2023

6:05 Léta letí k andělům: Miloslav Fiala – premonstrát
6:25 Duchovní krajina Novohradských hor: Sklářské hutě **6:55** Kambodža pohledem zblízka **7:20** Grotosky Laurela a Hardyho: Šéfkučař **7:45** Outdoorová videa Štěpána Dvořáka: Slovensko – Vysoké Tatry **8:00** Sedmihlásky (97. díl): Za kamny v koutku **8:05** Ovečky: 26. neděle v mezidobí (A) **8:25** Bratr oheň: Sultán na mě čeká! **8:50** Strýček Emu: Státní svátek **9:00** Animované příběhy velikánů dějin: Florence Nightingale (1820–1910) **9:40** Šéguové – děti z ulic Lubumbashi **10:15** Flešbky – Godzone podcast (21. díl): Dano Launer – Po první jízdě sanitkou jsem se roztřásl **10:45** Noční univerzita: Pavel Raus – Život mimo internet **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Angelus Domini **12:05** Pod lampou **14:15** Vezmi a čti: Září 2023 **14:35** Anděl bez křídel **14:50** Kouzlo Vysoké nad Kysucou [P] **15:25** Nebe nad hlavou **15:45** Co už umíme: Rožnovské slavnosti 2023 **16:50** Slovo na neděli: 26. neděle v mezidobí [P] **17:10** Hledání skrytých svatých míst: Rhodos a Kea **18:00** Ekumenická modlitební vigílie: Vatikán, náměstí Sv. Petra [L] **19:25** V souvislostech [P] **19:45** Přejeme si... **20:05** Outdoor Films [P] **21:35** Náš papež **22:50** Děkuji, bylo to krásné – koncert Filharmonie Hradec Králové **0:00** Kaplani naděje: P. Jiří Barhoň **0:15** Výpravy do divočiny: Oceánologie – nové objevy koryšů **1:15** Noční repríza dopoledních pořadů.

Neděle 1. 10. 2023

6:05 Léta letí k andělům: Mikuláš Kroupa – novinář
6:25 Milky Way – Mléčná dráha **6:30** Malíři velkých formátů **7:05** Mistr houslař z Jestřabí **7:20** V pohorách po horách: Velká Čantoryje – Slezské Beskydy **7:30** Slovo na neděli: 26. neděle v mezidobí **7:50** Jak potkávat svět: S Jiřím Suchým **9:35** Práce jako na kostele **9:55** Vezmi a čti: Září 2023 **10:10** Poutníci času: S Janem Šídlem [P] **10:30** Mše svatá [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:20** V souvislostech **12:40** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne [P] **13:25** Trendy ochrany přírody **14:05** Muzikanti, hrajte (4. díl): Lanzhotčanka **15:05** Jarmek aneb Pokračovat a vydržet **15:45** Grotosky Bustera Keatona: Frigo jako Sherlock Holmes **16:30** Noční univerzita: Marek Orko Vácha – Krajina, zrcadlo duše **17:25** Sedmihlásky (96. díl): Měl sedláček jednu slépku **17:30** Ovečky: 26. neděle v mezidobí (A) **17:50** Bratr oheň: Konečně v Palestině! **18:15** Strýček Emu: Oříškový a semínkový [P] **18:30** Přejeme si... **18:45** Velehradská zastavení: Díl 3. – Arcibiskup Antonín Cyril Stojan **19:00** Slavnostní koncert k připomínce 100. výročí úmrtí arcibiskupa Antonína Cyrila Stojana: Velehrad, bazilika sv. Cyrila a Metoděje [L] **20:35** Dokořán [P] **21:20** Ohlédnutí za návštěvou papeže Františka v Mongolsku [P] **23:25** V pohorách po horách: Vítkovská vrchovina – Nizký Jeseník **23:40** Polední modlitba Sv. otce Františka **0:00** Večer chval: Živá modlitba a chvála **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pondelok 25. 9. o 20:30 hod.: Duša

Divák sa spolu s hlavnými postavami ocitne v pohrebničtve, ktoré riadi chladný majiteľ Laco. Do tohto prostredia prichádza Helga s túžbou vyrovnat' sa so smrťou svojej sestry.

Utorok 26. 9. o 20:50 hod.: Posvätné miesta kresťanskej viery (Benediktínsky kláštor v Abu Goš) (dokument)

V tejto časti si prezrieme Benediktínsky kláštor Abu Goš ležiaci neďaleko Jeruzalema v dedinke Abu Goš. Patrí k najkrajším pamiatkam po križiakoch. Jeho gotický chrám postavili Milosrdní bratia sv. Jána z Kríža v 12. storočí. Dnes kláštor spravujú francúzski benediktíni a svoje brány má otvorené pre všetkých pútnikov.

Streda 27. 9. o 17:00 hod.: Eden (Tajomstvá granátovníka)

Dnes spoznáme jednu z najstaršie známych rastlín Blízkeho východu, často spomínanú v Písme, ukrytú v erbe španielskeho mesta Granada aj znaku Milosrdných bratov – granátové jablko. Navštívime jedinečnú jabloňovú krížovú cestu v Petrovej Vsi.

Štvrtok 28. 9. o 13:20 hod.: GOJDIČ – Láska nadovšetko (dokument)

Dokumentárny film o gréckokatolíckom biskupovi mučeníkovi, ktorý mal odvahu zastať sa utlačaných a biednych. Pravdu a lásku povýšil aj nad svoj život.

Piatok 29. 9. o 20:40 hod.: Zbrane a ružence (dokument)

Otec Patrik Peyton patrí k významným postavám 20. storočia. Jeho pravým poslaním bolo vždy predovšetkým šírenie úcty k Božej Matke a podpora modlitby posvätného ruženca v rodinách.

Sobota 30. 9. o 20:30 hod.: Don Camillo, Monsignor, ... ale nie príliš (4/5)

Po odchode dona Camilla a jeho komunistického oponenta Pepponeho sa malá dedinka Brescello stáva oázou pokoja. Aspoň do okamihu, kým sa dedinčania nerozhodnú zbierať starú kaplnku, aby na jej mieste postavili nové byty.

Nedeľa 1. 10. o 10:00 hod.: Svätá omša z Obišoviec

Priamy prenos.

BREVIÁŘ PRO LAIKY

23. – 30. ZÁŘÍ 2023

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 24. 9.		PO 25. 9.		ÚT 26. 9.		ST 27. 9.		ČT 28. 9.		PÁ 29. 9.		SO 30. 9.			
Antifona	812	912	826	928	841	945	1722	1941	1527	1721	1533	1728	1734	1953		
Žalm	783	881	783	881	783	881	783	881	786	884	783	881	783	881		
Ranní chvály:																
Hymnus	812	913	827	928	842	945	1723	1941	1527	1722	1533	1728	1734	1953		
Antifony	813	914	828	929	843	946	858	963	1528	1722	1534	1729	906	1014		
Žalmy	813	914	828	930	843	946	858	963	813	914	813	914	906	1014		
Krátké čtení a zpěv	816	917	831	933	847	950	1724	1942	1528	1723	1534	1729	1735	1954		
Antifona k Zach. kantiku	717	809	831	933	847	950	1524	1718	1529	1723	1535	1729	1735	1954		
Prosby	817	917	831	933	847	951	1724	1943	1529	1723	1535	1730	1724	1943		
Závěrečná modlitba	717	809	832	934	1523	1717	1524	1718	1529	1724	1535	1730	1541	1737		
Modlitba během dne:																
Hymnus	817	918	832	934	848	952	862	967	1264	1402	792	890	910	1019		
Antifony	818	919	833	935	848	952	863	968	1529	1724	1535	1730	910	1019		
Žalmy	818	919	833	935	849	953	863	968	1265	1403	895	1003	911	1019		
Krátké čtení	820	921	835	937	851	955	865	970	1530	1724	1536	1731	913	1022		
Závěrečná modlitba	717	809	835	938	851	955	865	970	1529	1724	1535	1730	913	1022		
Nešpory:																
	SO 23. 9.															
Hymnus	807	907	821	922	837	939	852	956	1525	1719	1531	1725	1537	1732	915	1024
Antifony	808	908	822	923	838	940	853	957	1703	1919	1531	1726	1537	1732	916	1025
Žalmy	808	908	823	924	838	940	853	957	1703	1919	1715	1932	1537	1732	916	1025
Kr. čtení a zpěv	810	911	825	926	840	943	856	960	1526	1720	1531	1726	1540	1735	918	1027
Ant. ke kant. P. M.	716	808	717	809	840	943	856	960	1526	1720	1532	1727	1540	1735	717	810
Prosby	811	911	826	927	841	944	856	960	1526	1721	1532	1727	1540	1735	918	1028
Záv. modlitba	717	809	717	809	841	944	1523	1717	1529	1724	1529	1724	1535	1730	718	810
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1238	1374	1242	1379	1260	1398	1238	1374

Liturgická čtení

Neděle 24. 9. – 25. neděle v mezidobí

1. čt.: Iz 55,6–9
 Ž 145(144),2–3.8–9.17–18
 Odp.: 18a (*Blízko je Hospodin všem, kdo ho vzývají.*)
 2. čt.: Flp 1,20c–24.27a
 Ev.: Mt 20,1–16

Pondělí 25. 9. – ferie

1. čt.: Ezd 1,1–6
 Ž 126(125),1–2ab.2cd–3.4–5.6
 Odp.: 3a (*Velkou věc s námi udělal Hospodin.*)
 Ev.: Lk 8,16–18

Úterý 26. 9. – nezávazná památka sv. Kosmy a Damiána

1. čt.: Ezd 6,7–8.12b.14–20
 Ž 122(121),1–2.3–4a.4b–5
 Odp.: srov. 1 (*Do domu Hospodinova půjdeme s radostí.*)
 Ev.: Lk 8,19–21

Středa 27. 9. – památka sv. Vincence z Paula

1. čt.: Ezd 9,5–9
 Tob 13,2.3–4a.4bcd.5.8
 Odp.: 2a (*Požehnaný Bůh věčně živý.*)
 Ev.: Lk 9,1–6

Čtvrtek 28. 9. – slavnost sv. Václava

1. čt.: Mdr 6,9–21
 1 Kron 29,11abc.11d–12a.12bcd
 Odp.: 12b (*Ty, Hospodine, vládneš nade všim.*)
 2. čt.: 1 Petr 1,3–6; 2,21b–24
 Ev.: Mt 16,24–27

Pátek 29. 9. – svátek sv. Michaela, Gabriela a Rafaela

1. čt.: Dan 7,9–10.13–14
 nebo Zj 12,7–12a
 Ž 138(137),1–2a.2bc+3.4–5
 Odp.: 1c (*Budu ti hrát, Hospodine, před anděly.*)
 Ev.: Jan 1,47–51

Sobota 30. 9. – památka sv. Jeronýma

1. čt.: Zach 2,5–9.14–15a
 Jer 31,10.11–12ab.13
 Odp.: srov. 10d (*Hospodin bude nad námi bdít jako pastýř nad svým stádem.*)
 Ev.: Lk 9,43b–45

KALENDÁŘE

LITURGICKÝ A PASTORAČNÍ KALENDÁŘ ARCIDIECÉZE OLOMOUCKÉ 2023-2024

Zpracoval **Kamil Harvánek**
Úvod **Mons. Josef Nuzík**

Tento liturgický kalendář je určen výhradně pro olomouckou arcidiecézi. Vedle liturgických pokynů v něm najdeme i řadu pastoračních připomínek. Jsou zde uvedeny společné akce, které je třeba vzít v úvahu při tvorbě farních plánů. Pro připomínku v modlitbě jsou na každý den uvedena jména kněží, kteří zemřeli v posledních třiceti letech. Aby se mohlo úžeji prožívat spojení farností s kněžským seminářem, jsou také stanoveny dny, kdy se určené farnosti zvláště modlí za seminář a bohoslovci zase za tyto farnosti.

Vydalo Arcibiskupství olomoucké v nakladatelství
Matice cyrilometodějská s. r. o.
Kroužková vazba, 112x170 mm, 188 stran, 98 Kč

LITURGICKÝ KALENDÁŘ NA ROK 2023-2024

Uspořádal **P. Jan Šlégr • Odpovědný redaktor
Jiří Kula**

Oficiální průvodce liturgickým rokem České biskupské konference. Praktická pomůcka pro duchovní i laiky napoví, kdy se slaví církevní svátky a památky, a provede jednotlivými liturgickými obdobími.

Katolický týdeník ve společnosti **KatMedia, s. r. o.**
Kroužková vazba, 105x140 mm, 176 stran, 149 Kč

DIÁŘ S LITURGICKÝM KALENDÁŘEM

Denní kalendář s občanským a liturgickým kalendářem na rok 2024. Ke každému dni je uveden církevní a občanský svátek, odkaz na denní modlitbu církve a na liturgické texty, antifona k žalmu a citát z evangelia k zamyšlení. Na začátku každého měsíce je uveden národní úmysl Apololátu modlitby. Diář obsahuje také dostatečný prostor pro poznámky.

Paulínky

Váz., A5, 392 stran, 229 Kč

MODLITBA RŮŽENCE

OBJEVIT TAJEMSTVÍ RŮŽENCE

P. ThDr. Jan Balík

Růženec patří k pokladům modlitby. Publikace P. Balíka nabízí sedm setkání nad růžencem. Pomůže především mladým lidem a jejich společenstvím, ale inspiraci v něm najdou i dospělí. Knížka metodicky ukazuje na různé způsoby této modlitby. O růženci nejen hovoří, ale čtenáře vede také k tomu, aby přečtené zakusil v praxi – při modlitbě.

Vydal Sekretariát Sekce pro mládež ČBK
v nakladatelství
Matice cyrilometodějská s. r. o.
Druhé, doplněné vydání
Brož., 124x189 mm, 142 stran, 120 Kč

Objednávky knih – tel. 733 741 841, 587 405 431 • Administrace a inzertce týdeníku Světlo – tel./fax 585 222 803
Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc, e-mail: objednavky@maticecm.cz

Nabídku knih a devocionálií najdete na našich webových stránkách www.maticecm.cz.

2019/12030

TZ

Matice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
779 00 Olomouc